

Bælte & Vej-feberen når Spanien: En bro til Afrika og Latinamerika

23. juni, 2017 – Den 12. juni meddelte den kinesiske skibstransport- og havnegigant COSCO, at de stod for at købe en majoritetspost på 51 % i Noatum Ports, et spansk selskab, der i øjeblikket driver Valencias havn (den største havn i Middelhavet), dybvandshavnen i Bilbao på Spaniens nordkyst og et halvt dusin øvrige havnefaciliteter i landet. Handlen til €203 million har mange lighedspunkter med COSCO's tidligere handel til €360 million, der involverede den græske havn i Piræus, derved, at de omfatter førsterangs-omdrejningspunkter for Bæltet og den Maritime Silkevej.

Meddelelsen kom mindre end en måned efter Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, hvor den spanske premierminister Mariano Rajoy deltog blandt de 29 statsoverhoveder og 1500 delegerede fra regeringer, erhvervsliv og tænketanke. Ifølge Pedro Nuevo, en spanier, der er leder af Kina-Europa Internationale Erhvervsskole i Shanghai, »fik Rajoy på BRF-topmødet at vide, at det [Bælte & Vej] ikke slutter i Spanien, men går videre til Latinamerika. Det betyder, at kinesiske selskaber skal flytte ud, og yderligere, at Spanien er en bro til Latinamerika og Afrika. Det bør ikke anses for at være et logistisk projekt, men snarere et begrebsmæssigt projekt ... Man må forstå, at Vejen går ud over infrastruktur«.

Spaniens økonomi- og handelsattaché i Kina, Javier Serra Guevara, understregede sidste år en lignende pointe: Spanien bør ikke se sig selv som blot den vestlige endestation for Bælte & Vej, »men bør foreslå sig selv som et omdrejningspunkt

for at forbinde denne korridor med Nordafrika og Latinamerika«.

Dette fokus på Spaniens bredere rolle i BRI er en parallel til det, som *EIR* foreslog i 2012 i sin Specialrapport, »Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent«, der omfatter et kapitel om »Spanien: Verdenslandbroens Bro til afrikansk udvikling«.

Foto: Fra havnen i Valencia, Spanien.

Ruslandsekspert Rahr siger, Putin og Trump vil have lange møder under G20-topmøde

24. juni, 2017 – I et interview med RT i Potsdam i forbindelse med Russisk-tysk Forum den 22.-23. juni, sagde forskningsdirektør og ruslandsekspert, Alexander Rahr, at han er overbevist om, at G20-mødet mellem Putin og Trump vil finde sted, og at de to ledere vil have et langt møde. »Jeg håber, mødet vil finde sted. Der er kræfter, der ønsker at forhindre dette møde i at finde sted. Jeg tror, det vil finde sted, og at de to mænd vil have lange drøftelser«, hvor de diskuterer samarbejde om strategiske hovedspørgsmål.

Rahr sagde også, mht. dialogen mellem EU og Rusland, »Rusland er gidsel i interne konflikter i EU«.

Der er i øjeblikket ingen kanaler for dialog mellem EU og Rusland, sagde Rahr, men heldigvis har vi Potsdamer-dialogen

og mange netværk i Tyskland, hvor folk, der har kendt hinanden i 20-40 år, kan tale sammen.

»Hvis Tyskland alene kunne bestemme mht. de bilaterale relationer med Moskva, ville Tyskland for længst have gjort det. Men vi har en situation, hvor Tyskland er indlejret i en EU-konsensus. Dette gør tingene vanskelige. Folk i Moskva forstår ikke altid dette, men den tyske elite vil ikke ændre på dette, ønsker ikke at ændre det. De vil altid søge konsensus i EU.«

Og i EU, fortsatte han, har vi fem stater, der ikke ønsker at have relationer med Rusland, og endda ønsker at øge sanktionerne. Og vi har fem andre stater, der gerne ophævede sanktionerne i morgen. Rahr nævnte Polen og de Baltiske Lande som hardliners. EU er splittet i mange spørgsmål, og »Merkels politik, som jeg forstår det, gå ud på at bevare konsensus for enhver pris. Tyskland er bange for, at hvis det markerer sig med en stærk holdning til et bestemt spørgsmål, der kraftigt modgås af andre, så kunne EU ende i en krise.«

»Rusland er gidsel for disse interne konflikter eller, lad os sige, for disse vanskeligheder internt i EU.«

Foto: Alexander Rahr, forfatter og politolog, gav et interview til RT under Potsdamer-begivenhederne.

EU vil lukke to italienske banker

20. juni, 2017 – I overensstemmelse med deres erklærede politik for udryddelse af banker i lokalsamfundet, kræver den Europæiske Kommission en »markeds«-indsprøjtning på €1,25 mia.

i de to, betrængte, italienske regionale banker, Veneto Banca og Popolare Vicenza, som en betingelse for hjælp fra staten. Dette synes umuligt at opnå, så nu har staten kun én løsning tilbage under EU-lov: adskil de gode ting (bankindsud, kredit, der betales på, selskabscentre, formueforvaltning og statsobligationer) fra de dårlige ting, og så sælge de førstnævnte og beholde sidstnævnte. Rothschild er forsigtig.

Selvfølgelig mister detailkunder deres penge gennem bail-in (ekspropriering) af underordnede obligationer. Som vi tidligere har rapporteret, er dette allerede begyndt, med regeringens udstedelse af et dekret, der suspenderer betalingen af en mindre Veneto Banca-obligation, der forfalder den 21. juni. Dette kunne udløse en panikbølge i hele systemet med lokale banker, med kunder, der motiveres til at trække deres opsparing ud og sætte dem i større banker.

Ifølge en kilde i Europaparlamentet, var dette sandsynligvis EU's plan fra starten. Kilden sagde, at de først ville løse det spanske bankproblem med Banco Popolar, for derefter at fokusere på de italienske banker. Formanden for Den europæiske Centralbanks bestyrelse, Danièle Nouy, blev i en EP-høring i går spurgt, hvorfor hun, som ECB-bestyrelsesmedlem, ikke kunne forudse problemerne med Banco Popolar og lod banken bløde under stormløbet på bankindsud. Nouy svarede, at der ikke var noget, de kunne have gjort for at forhindre det. Det tog så lang tid at intervenere, fordi ECB var i færd med at vurdere bankens niveau af likviditetsproblemer. (!)

EU-institutioner har for længe siden erklæret, at der er for mange små banker i Europa, og deres politik agerer i overensstemmelse med en sådan erklæring. Små banker er underkastet en straffende EU-regelramme og gjort nonprofitable gennem nulrentepolitikken, og de tvinges enten til at blive fusioneret, eller også udstykket og sluttelig lukket ned. Således forsvinder banker i lokalsamfund langsomt, og cancerøse TBTF-banker vokser.

Prognose fra EU-kommissionen: Afbetaling af græsk statsgæld kunne kræve op til 56 % af BNP!

21. juni, 2017 – Selv den Europæiske Kommission giver udtryk for bekymring over den græske gælds erholdelighed, idet de frygter, det kunne kræve mere end 50 % af Grækenlands BNP at afbetale på den!

En analyse af den græske gæld, der kræver yderligere forholdsregler for at gøre den erholdelig, var vedhæftet den endelige gennemgang. Ifølge *Bloomberg* og den græske avis *Kathimerini* krævede EU-kommissionen en forlængelse af obligationernes løbetid og en forlængelse af de afdragsfri perioder for afdrag og renter, så vel som for afkastet af nationalbankernes profit af de græske obligationer, de har.

Ifølge Kommissionens analyse af gældens erholdelighed, så forventer det »optimistiske« scenarie på bundlinjen, at gælden vil absorbere, i gennemsnit, 20 % af Grækenlands bruttonationalprodukt frem til 2060 (!), hvilket ville kræve et gennemsnitligt, primært overskud på 2,2 % af BNP i hele perioden efter 2022 – frem til dette tidspunkt bør det primære overskud være 3,5 %, som Eurogruppens beslutning for nylig dikterede.

Dette negative scenarie ser gælden nå op på 241 % af BNP i 2060. I dette scenarie overstiger brutto-finansbehovet 20 % af BNP fra år 2033 og når op på ikke mindre end 56,6 % af BNP i 2060! Betingelserne for dette scenarie er et primært overskud på 1,5 % af BNP mellem 2023 og 2060, med en gennemsnitlig

vækstrate på 2,7 % i samme tidsrum.

Forslag om anti-russiske sanktioner i USA's Senat: Putin ubekymret; Merkel rasende

17. juni, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin bedyrede i et Tv-interview i dag, efter det amerikanske Senats fremsættelse forleden dag af sanktioner imod Rusland, at Rusland ikke vil lade sig puffe ind i et dødvande mht. dets relationer med Washington. »Det er vigtigt at bemærke, at, uanset, hvad der foregår – vist, sandsynligvis; lad os se, hvad det sluttelige resultat bliver. Men uanset, hvad og hvilke beslutninger, man tager udenlands, så vil dette ikke puffe os ind i et dødvande«, understregede Putin. »Vi må sandsynligvis korrigere noget og træffe yderligere forholdsregler, være ekstra opmærksom på nogle ting, men dette (stramningen af sanktioner) vil ikke føre til et dødvande eller et sammenbrud«, advarede han. »Jeg mener, dette er skadeligt«, sagde Putin. »Men det er endnu tidligt at tale om gengældesskridt (henimod en forstærkelse af sanktioner), men lad os se, hvad resultatet bliver.«

Den tyske kansler Angela Merkel er derimod rasende over lovforslaget. Merkels talsmand, Steffen Seibert, sagde, det er »besynderligt«, at sanktioner, rettet mod at straffe Rusland, også kunne føre til straffe over europæiske selskaber. »Dette må ikke ske«, sagde han. »Vi afviser generelt sanktioner, der har virkning på udenforstående områder, altså en virkning på

tredjelande.« Den tyske økonomiminister Brigitte Zypries sagde til Reuters, at Berlin ville blive nødt til at tænke på modforholdsregler, hvis lovforslaget bliver til lov. »Vi må overveje, hvad vi skal gøre imod det.«

Afsnit 257 af lovforslaget, der handler om USA's politik for ukrainsk energiforsyningssikkerhed, rammer, blandt andet, forsyningen af russisk gas til Europa, inklusive den foreslåede Nordstream 2-ledning, der efter planen skal løbe langs det Baltiske Hav fra Skt. Petersborg, Rusland, til Greifswald, Tyskland, for det meste langs samme rute som den aktuelt eksisterende Nordstream-ledning. Lovforslaget gør modstand mod Nordstream 2 til amerikanske politik pga. dens angivelige »skadelige virkning på den Europæiske Unions energiforsyningssikkerhed, udviklingen af gasmarkedet i Central- og Østeuropa og energireformer i Ukraine«. Det, som europæiske kritikere af lovforslaget virkelig falder over, er imidlertid den følgende klausul: »USA's regering bør prioritere eksporten af USA's energiresurser med det formål at skabe amerikanske jobs, hjælpe USA's allierede og partnere, og styrke USA's udenrigspolitik.«

Foto: Angela Merkel er rasende over de antirussiske lovforslag om sanktioner i USA's Senat.

Helga Zepp-LaRouche fortæller de sande kendsgerninger om Helmut Kohl

Helga Zepp-LaRouche

19. juni, 2017 – Schiller Institutets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, skrev følgende erklæring til *EIR Strategic Alert Service* den 18. juni, to dage efter Helmut Kohl (CDU), der var Tysklands kansler fra 1982-1998, i perioden for Tysklands genforening, afgik ved døden.

»De forskellige vurderinger af Helmut Kohl som 'faderen af tysk genforening' og 'den, der forudså et forenet Europa' lyder mere som en PR-beskrivelse af den politisk korrekte opfattelse, som Kohls samtidige bør have af denne historiske periode, der faldt sammen med hans embedsperiode. Det, der fuldstændigt udelades, er de geopolitiske operationer, der udløstes imod Kohl, især i tiden for den tyske genforening, og som stadig i dag udspilles under andre former.

Det er Kohls fortjeneste, at, med udgivelsen af hans 'Ti-punkts-plan for en konføderation af de to Tysklænder' den 28. november, 1989, tog han det første, spæde skridt hen imod etableringen af tysk suverænitet, et skridt, som han ikke havde koordineret med de Allierede eller med sin koalitionspartner, daværende udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher [FDP]. Et sandfærdigt billede må inkludere den kendsgerning, at mordet, to dage senere, på Alfred Herrhausen, daværende formand for Deutsche Bank og en nær rådgiver til Kohl, og som angiveligt udførtes af tredje generations Rote Armee Fraktion (RAF), havde til hensigt omgående at begrænse denne impuls til at opnå suverænitet.

Det, der ligeledes mangler i de mange kommentarer, er Margaret Thatchers hadefulde »Fjerde Rige Kampagne« imod Kohl, så vel som også François Mitterands trusler om krig i tilfælde af, at Kohl ikke var rede til at opgive Deutschmark som nationalvaluta som prisen, der skulle betales for genforeningen, og at acceptere begrænsningerne i Maastrichttraktatens spændetrøje og euroen, som det rapporteres af Jaques Attali i dennes biografi af Mitterand. Kohl beskrev senere det Europæiske Fællesskabs Topmøde i begyndelsen af december 1989 i Strasbourg, hvor han blev

konfronteret med disse angreb, som en af hans livs mørkeste stunder. Ifølge hans egne udtalelser var det ikke, før han besøgte Dresden den 19. december, 1989, hvor befolkningen glædesstrålende råbte 'Helmut! Helmut!', at han indså, at øjeblikket var kommet for tysk genforening.

Helmut Kohl var selvfølgelig også et levende vidne til de løfter, amerikanerne gav Mikhail Gorbatsjov, og som blev rapporteret af daværende amerikanske ambassadør til Sovjetunionen, Jack Matlock, blandt andre, om, at NATO aldrig ville ekspandere frem til Ruslands grænser. For Kohl var den Kolde Krig afsluttet med opløsningen af Sovjetunionen, og det er yderst tvivlsomt, om han ville have været enig i den dæmonisering af Vladimir Putin, der har fundet sted i de senere år. Det faktum, at fr. Merkel nu anser sig selv for at være prokonsul for Barack Obamas politik for konfrontation, ville han sandsynligvis heller ikke have syntes om.«

Foto: Storbritanniens Margaret Thatcher; Tysklands Helmut Kohl; Frankrigs François Mitterand.

Storbritanniens ambassadør til Tyskland fra 1988 til 1992, Christopher Mallaby, om Kohl versus Thatcher: 'Det faldt dem ikke naturligt at nyde hinandens selskab'.

EU gennemfører flere bail-ins imod bankindskydere

15. juni, 2017 – Den italienske regering har fået grønt lys fra Bruxelles til at anvende den spanske Banco Popular-løsning på de to Veneto-banker, Popolare Vicenza og Veneto Banca, der trues af EU af en reorganiseringsprocedure. Der bliver ingen formel bailout (statslig bankredning), fordi de to banker

bliver solgt til større banker (én af dem Unicredit), men regeringen vil indsprøjte penge under klausulen om »genkapitalisering under forsigtighedsprincippet«.

Betingelsen for alt dette er, at indehavere af underordnede obligationer vil blive ofret, til et totalbeløb af €1,25 mia. Det drejer sig om detailkunder, hvis egne banker har solgt disse obligationer som værende »sikre« til dem, til mere end 10 % 's afkast årligt og med 10 års løbetid. Disse kunder er allerede i en oprørstilstand og har bebudet juridiske sagsanlæg, baseret på en præcedens, som en domstol allerede har afgjort imod Popolare Vicenza i en sag, hvor obligationer blev solgt uden den nødvendige information om den faktiske risiko, der var involveret.

Der er endnu en bail-in (ekspropriering af visse typer bankindsud) på vej mod underordnede obligationer i Monte dei Paschi-banken (MPS). EU-kommissionen har godkendt den italienske regerings plan om at genkapitalisere MPS med €6.6 mia., hvor de herved de facto nationaliserer 70 % af banken. Betingelsen er ofringen af 40.000 detail-indehavere af underordnede obligationer til et totalt beløb af €2,1 mia. Advokater for MPS hævder imidlertid, at disse bankkunder kun vil miste mellem 15 % og 25 %.

Disse obligationer blev udstedt af MPS i 2008 med det formål at være med til at finansiere overtagelsen af Banca Antonveneta. Dette var den ulovlige handel, der blev tilladt af den Europæiske Centralbank, ECB, og Banca d'Italia (Italiens centralbank), og som kostede Antonveneta op mod €18 mia., med tab, som MPS skjulte med derivatorordninger, solgt af Deutsche Bank og Nomura. Denne handel er hovedårsagen til MPS's bankerot i dag, og den ville have været forhindret, hvis den bankopdelingslov, der eksisterede i Italien frem til 1995, ikke var blevet ophævet, og som gjorde det muligt for en kommerciel bank, MPS, at gå ind i investeringsbankvirksomhed.

Frankrig 'går til Macron' i valg til Nationalforsamlingen

Paris, 12. juni, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Første runde af de franske parlamentsvalg bekræftede en massiv sejr til Emmanuel Macrons parti, der, sammen med sine allierede fra centrumspartiet MoDem, fik 32,2 %. De andre partier blev straffet med langt ringere resultater af en befolkning, der er dødtrætte af alle de kendte politikere. På andenpladsen kom den traditionelle højrefløj, Les Républicains, med 18,8 %, og på tredjepladsen kom Le Pens Front National, der blev reduceret fra sine 32 % i præsidentvalgets anden runde til nu blot 13,2 % i valget til Nationalforsamlingen (parlamentet). Ind som nummer fire kom Mélanchon og hans France Insoumise (Frankrigs 'Die Linke', venstrefløjen), der ligeledes blev reduceret fra sine 19 % i præsidentvalget og til blot 11 % i går, og Socialistpartiet blev beskåret til 7,44 %! Ser man det!

Dette var imidlertid kun en massiv sejr for de folk, der stemte, for partiet af ikke-vælgere var det stærkeste af alle: 51 % af de franske vælgere stemte ikke, rekorden siden 1958 og 7 points højere end ikke-vælgerne i 2012. Det franske folk, frustreret over det, de ser som landets generelle nedgang, besluttede tydeligvis at sparke de siddende ud og satse på den nye og unge Macron.

Den massive valgsejr til Macrons parti mangler stadig at blive bekræftet næste søndag, den 18. juni, i en anden valgrunde. En større valgdeltagelse kunne ændre tingene noget, men ikke fundamentalt. Som det står, er forudsigelserne, at Macron og hans allierede ville få hele 400-470 pladser i Nationalforsamlingen; Les Républicains, 70-130; Mélanchon og

PCF (2,8 %) kunne måske danne en 'gruppe' på 10-15; Front National, 1-5 pladser; Socialistpartiet, 15-40 pladser. Le Pens pladser er få, fordi, på trods af deres 13,2 % (flere end Mélanchon), er de stadig dæmoniseret, så venstre og højre har en aftale om at give stafetten videre til hinanden, om nødvendigt, for at hindre Le Pen i at vinde løbet.

Foto: Den franske Nationalforsamling – parlamentet – får et radikalt andet ansigt efter prognoserne efter første valgrunde. Anden runde til parlamentet finder sted 18. juni.

Soros støtter farvede revolutioner for at forsvare EU mod Putin og Trump

8. juni, 2017 – I en tale 1. juni for det Økonomiske Forum i Bruxelles, krævede George Soros »initiativer fra toppen og ned og fra bunden og op« for at forsvare EU mod dens fjender: »Eksternt er EU omringet af fjendtlige magter – Putins Rusland, Erdogans Tyrkiet, Sisis Egypten og det Amerika, som Trump gerne vil skabe, men ikke kan.«

»Jeg er overbevist tilhænger af momentum ... og jeg kan se et momentum, der ville forandre den Europæiske Union til det bedre. Dette ville kræve en kombination af elementer fra toppen og ned og fra bunden og op, og jeg kan se begge dele vokse frem.« Han roste dernæst initiativet fra bunden, »Europas Puls«, der fødtes i Frankfurt sidste november »og bredte sig til henved 120 byer over hele kontinentet«.

»For at forsvare åbne samfund (Open Society)«, siger Soros, »er det ikke nok at stole på regering ved lov; man må også

kæmpe for det, man tror på«.

»Europas Puls« har afholdt demonstrationer i flere tyske byer, hvor de samlede et par hundrede zombier med viftende flag. Det blev stiftet af Daniel Roeder, en Frankfurt-advokat, der har gjort karriere i Freshfield advokatfirmaet, et af fire firmaer i den »magiske kreds« i London. Dernæst skabte Roeder sit eget advokatfirma ved navn Greenfort, med partnere, der også kom fra Freshfield.

Den »magiske kreds« i London er den gruppe, bestående af fire advokatfirmaer, der har den største indkomst af alle. Af disse fire er Freshfield (fulde navn Freshfield Bruckhaus Deringer) det firma, der havde den største profit sidste år; hver af partnerne hev gennemsnitligt £1,48 mio. hjem.

Freshfields kunder inkluderer ikke alene de store banker og fonde og selskaber i City of London og andetsteds, men også regeringer. Faktisk lavede Freshfield udkastet til den tyske regerings bailout-love (statslig bankredning), såsom i tilfældet med Hypo Real Estate (over 100 mia. euro af skatteborgerpenge) og selv den lov, der etablerede den Europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM). I 2012 bekræftede den tyske regering, som svar på en undersøgelse i parlamentet, at »forbundsregeringen fik ekstern ekspertise fra advokatfirmaet Freshfield Bruckhaus Deringer i form af rapporter, undersøgelser eller anden rådgivning til det følgende aspekt af den såkaldte omfattende pakke til sikring af finansiel stabilitet i Eurozonen: introduktion på europæisk plan af klausuler i de generelle betingelser for statsobligationer, der muliggør en ændring af den aftalte betaling, så vel som debitorers og kreditorers rettigheder og forpligtelser (obligationsbetingelser) gennem flertalsbeslutninger«.

Så meget for det såkaldte »fra bunden og op«, pro-EU-initiativ, som Soros fremsætter!

Barack Obamas deployering til Europa i sidste måned må ses som en del af Soros' promovning af pro-EU, anti-Putin og anti-Trump farvede revolutioner. Han sagde offentligt, at han er med til at opbygge ungdomsbevægelser imod »populisme«. Han fortsatte sin turné med at mødes med den canadiske PM, Justin Trudeau.

Se også: *Soros-dossieret: Din fjende, George Soros*

Den europæiske Centralbank beordrer bail-in i overtagelse af spanske Banco Popular

8. juni, 2017 – Den europæiske Centralbank, ECB, gennemførte en vidtgående bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindsud) og et tvunget salg (formedelst 1 euro) til Spaniens største bank, Santander. Aktieindehavere i Banco Popular og CoCo-obligationsindehavere mistede omkring 97 % af deres investering. Santander vil forsøge at rejse 7 mia. euro i ny kapital for at støtte Banco Populars meget giftige værdipapirer til en 'værdi' af 150 mia. euro. Santander ligner mere og mere en losseplads for giftaffald, inklusive bankens store eksponering til amerikanske subprime auto-værdipapirer. Men af betydning er også dette ECB-signal om bail-in til Italien og det faktum, at ECB måske ændrer sin forventede beslutning og at sætte diskontoen op torsdag.

Tyskland: 'Mittelstand' - ledere roser Li Keqiangs tale på Kina-Tyskland Forum

4. juni, 2017 – Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI) er måske ikke blot i færd med at omringe det skeptiske Tyskland med europæiske lande, der samarbejder med BVI, men er også i færd med at bane en indfaldsvej til Tyskland gennem *Mittelstand*, den berømte, tyske teknologiske motor bestående af små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Den kinesiske PM Li Keqiang lovede at promovere samarbejde mellem Kinas og Tysklands SMV'er, under en tale den 1. juni i Berlin, på Kina-Tyskland Forum: »At sammen skabe innovation«. Li lovede også at styrke beskyttelsen af intellektuel ejendomsret (IER) – immaterialret. »Under processen med samarbejde om innovation beskytter Kina strengt foretagenders IER og kræver ikke obligatorisk teknologioverførsel«, sagde Li.

Li sagde, at Tyskland har henved 1.300 selskaber, der er »skjulte mestre«, og at Kina har hundredetusindevis af højteknologiske SMV'er, og at »Kina er rede til at arbejde sammen med Tyskland om at etablere en regeringsmekanisme for samarbejde mellem SMV'er og promovering af netværk og grupper af innovationssamarbejde«, lyder det i en rapport fra *Xinhua*.

Xinhua rapporterede, »Tysk innovationselite priser kinesisk PM's tale«. Li opfordrede til, at de to lande optrapper deres bestræbelser for samvirke mellem deres udviklingsstrategier, nemlig, Kinas innovationsdrevne udviklingsstrategi, »Fremstillet i Kina 2025« og »Internet plus«, og så Tysklands

»Industri 4.0« og High-Tech-Strategi, og også optrapper deres lancering af pilotprojekter.

Præsidenten for Tysklands Nationale Akademi for Videnskab og Ingeniørarbejde, Dieter Spath, sagde til *Xinhua*, at de to landes producenter hidtil havde ligget i konkurrence; nu håber han, at de vil samarbejde og opgradere den industrielle kæde. Dette er Kinas plan.

Direktøren for EH Doducta, Manfred Jagiella, kaldte Lis bemærkninger om immaterialret (IER) for »imponerende« og »en hjørnesteen for bilateralt samarbejde«. Dette blev sekunderet af Stefan Magerstedt, chef for innovation ved firmaet KHS. Heiner Lang fra Bosch Rexroth AG sagde, Lis tale opmuntrede til at fortsætte med at gøre investeringer i Kina.

Wang Zi, adm. dir. for Berlinafdelingen af Kinas innovations-inkubator Techcode, blev opmuntret af den kinesiske regerings løfte om at tilskrive innovative SMV'er stor betydning. Gong Xin, direktør for internationalt salg ved Tysklands FemtoFiberTec GmbH, sagde, han mener, at samarbejdet – nu mellem store firmaer – vil udvides til græsrodsforetagender i de to lande.

Foto: Den kinesiske PM Li Keqiang og den tyske kansler Angela Merkel forlader sammen det Tysk-Kinesiske Forum, 'Innovation Gemeinsam Gestalten' i Berlin, torsdag (1. juni).

Ungarns Orban: Vi er vidne til fremvæksten af en ny

verdensorden

3. juni, 2017 – Den ungarske premierminister Viktor Orban distancerer sig selv og sit land fra EU's almindelige skepsis mod Kina og minder om, at Ungarn var det første, europæiske land, der forpligtede sig engagerende til den Nye Silkevej og allerede i 2015 underskrev en samarbejdsstraktat med Kina. Med en vurdering af Bælte og Vej Forum for Internationalt Samarbejde sagde Orban, at deltagerne i dette forum der var vidne til fremkomsten af en ny verdensorden. »Den gamle model for globalisering nærmer sig sin afslutning, og Øst er blevet ligeværdig med Vest, og en enorm del af verden har fået nok af at blive belært af de vestlige industrinationer om menneskerettigheder og regler for markedsøkonomi.«

Foto: Ungarns premierminister Viktor Orban (højre) her sammen med Ruslands præsident Putin, februar, 2016.

Spanien særdeles interesseret i Bælte & Vej på forum i Madrid

3. juni, 2017 – Spanien er rede til at udvide samarbejde med Kina under Bælte & Vej-Initiativet (BVI), især inden for infrastruktur, sagde Spaniens handelsminister Marisa Ponce la den 1. juni på forummet i Madrid, »Forretningsmuligheder for spanske selskaber under Bælte & Vej-Initiativet«.

BVI samler tæt på 60 % af verdens befolkning og tilbyder enorme muligheder, sagde Ponce la. »Alle Handelsministeriets redskaber er til rådighed for dette initiativ ... Spanien har

fire handelskontorer i hele Kina, og som analyserer, hvordan projekter udføres, og hvordan, de samarbejder med vore selskaber og institutioner gennem vore redskaber til at hjælpe dem med at fremlæge det bedste tilbud.«

Spanien ønsker ikke blot en landforbindelse gennem jernbaner, men også en maritim forbindelse, sagde handelsministeren: »vi ønsker, at den maritime forbindelse mellem Kina og Europa skal ende i Spanien, i vore havne, Barcelona, Valencia, i alle vore havne ved Middelhavet, eller længere endnu, i vort land.«

Madrid-forummet, der er arrangeret i fællesskab af Det Kinesiske Handels- og Investeringskammer i Spanien (CCINCE) og den Spanske Konføderation af Erhvervsorganisationer (CEOE), tiltrak henved 200 repræsentanter fra betydningsfulde institutioner og foretagender i Kina og Spanien. Vicepræsident for CEOE, Juan Pablo Lazaro, sagde, »Bælte & Vej-Initiativet har vakt stor interesse blandt vore erhvervsorganisationer og vore medlemmer og partnere pga. af dets ambition og store format.«

Han sagde, at dette infrastruktur- og kommunikationsnetværk langs med BVI's strækning med logistiske og industrielle centre er en stor mulighed for at integrere asiatiske markeder og promovere Eurasiens, Kinas og EU's økonomiske udvikling. Lazaro sagde, spanske iværksættere »har hilst initiativet velkommen med stor interesse i betragtning af, at vi kan bidrage med vores management-kapacitet og vores viden inden for områderne«. Spanien har en afgørende position inden for logistik i Europa, Latinamerika og Nordafrika, sagde han og fremhævede Madrid som et logistisk omdrejningspunkt.

Foto: Spaniens handelsminister, Marisa Ponce.

Tyskland: Fremtrædende CDU'ere angriber voldsomt Merkels klimapolitik og Parisaftalen

4. juni, 2017 – Den Berlin-baserede »Konservative Kreds«, en gruppe af interne Merkel-kritiske i den Kristelige Demokratiske Union (CDU), er kommet offentligt ud med et krav om en kovending mht. klimapolitikken. I et seks sider langt memorandum kræver CDU-afvigerne »en afslutning på klimaforskernes moralske afpresning« og »et farvel til de særlige, tyske mål for reduktion af CO²-udledning«. Memoet bestrider »den unikke rolle, der angiveligt spilles af drivhuseffekten« og »et ensidigt, negativt syn på global opvarmning«. De »muligheder, som frembyder sig (en isfri, nordlig søvej, nye muligheder for fiskeri og udvinding af råmaterialer) gennem smeltning af polaramråders iskappe, er sandsynligvis langt større end de mulige, negative miljøeffekter«, siger ophavsmændene til memoet.

Memoet angriber i særdeleshed det såkaldte »Mellemstatslige Panel om Klimaforandring« og kalder det et »klovneshow til verdens frelse«, der udbreder beregninger, »baseret på i stigende grad aggressive politiske mål, især reduktionen af CO²-udledning«. Målet med at begrænse den globale opvarmning til 2 grader Celsius er ikke realistisk, erklærer memoet.

Den tyske fremgangsmåde med reduktion af udledning er en »aggressiv politik«, der ikke vil føre til succes, men i stedet forårsage »massive sociale forstyrrelser« gennem de politiske og økonomiske gnidninger, der skabes, advarer memoet. Den tyske politik er ikke, som det officielt proklameres af kansler Angela Merkel og hendes regering, en model for resten af verden, men en afskrækkelse; den enorme

statsstøtte (som betales af skatteborgerne) til sol- og vindenergi under Loven om Bæredygtig Energi, må opgives, og man må i stedet følge en strategi med tilpasning til den globale opvarmning.

Den Konservative Kreds inkluderer flere ledende CDU-medlemmer i Forbundsdagen, inklusive Wolfgang Bosbach, Arnold Vaatz, Veronika Bellmann, Thomas Dörflinger, Stephan Mayer, Johannes Selle og Hans-Peter Uhl. De fleste af disse personer har også været kritisk over for EU og den tyske bailout-politik, især mht. spørgsmålet om Grækenland.

Foto: Berlin: Den tyske kansler Angela Merkel kritiserede skarpt præsident Trump for dennes beslutning om at trække USA ud af Paris-klimaaf-talen og kalder aftalen om at begrænse udledning af drivhusgasser vital for at beskytte planeten. Foto fra 2016.

**Frankrig:
Leder af Solidarité et
Progrès
Jacques Cheminade angriber
svindelene med 'fælles
valuta';**

definerer sit eget koncept

Paris, 3. juni, 2017 – I en erklæring af 2. juni forklarer Lyndon LaRouches ven og allierede, tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, den afgørende forskel mellem sit eget forslag om brugen af en »fælles valuta« under den kommende, post-euro-æra, og så det vanvittige sammensurium, der i stigende grad bringes til torvs af andre franske politikere, både fra venstre og højre, og som enten er uvidende eller også lyver med fuldt overlæg samtidig med, at de hævder, de er modstandere af »systemet«. Jacques Cheminades erklæring, der kan læses på det originale franske på hans hjemmeside

<http://www.cheminade2017.fr/Jacques-Cheminade-quelle-monnaie-c-ommune-pour-l-apres-euro> , følger her:

Cheminade: 'Hvilken fælles valuta skal man have i post-euro-æraen'

Debatten mellem de to kandidater Emmanuel Macron og Marine Le Pen den 4. maj demonstrerede den inkompetence, som gør sig gældende mht. behandlingen af et afgørende spørgsmål, der involverer selve vores eksistens. Tidligere, den 2. marts, indikerede en Ifop-opinionsundersøgelse, der blev gennemført på vegne af *Le Figaro* og Robert Schuman Foundation, at 75 % af alle vore medborgere er imod en tilbagevenden til en national valuta. Det er for at forføre disse vælgere, der klynger sig til den overbevisning, at euroen fortsat er en rambuk og en forenklende faktor for vores handel, at de førende, såkaldte »euroskeptikere« har smidt ideen om at »forlade« eurosystemet over bord. Marine Le Pen foreslår således, efter Jean-Luc Mélenchon og Nicolas Dupont-Aignan, at »transformere« 'enhedsvalutaen' (euro) til en 'fælles valuta'.

Deres falske begreb om denne »fælles« valuta er det modsatte af, hvad jeg vil argumentere for. I realiteten indebærer deres forslag skabelsen af et dobbelt monetært system, der ville

underordne de nationale valutaer en overordnet »euro/fælles valuta«. Det ville betyde, at al national handel inden for vore grænser ville finde sted i frank, men at handlen med medlemmer af den monetære zone eller medlemmer uden for denne, ville finde sted med en ny type euro, der er transformeret fra en »enhedsvaluta« til en »fælles valuta«. Sidstnævnte ville de facto blive et obligatorisk mellemlid med al handel med udlandet! Og handel uden for de nationale grænser kræver to vekslingsprocesser: fra ens egen, nationale valuta til euro, og fra euro til den udenlandske valuta.

De facto støttet i dag af Jean-Luc Mélenchon, Nicolas Dupont-Aignan og Marine Le Pen, blev dette system introduceret i 1991 af den tidligere højrefløjs-økonomiminister, Edouard Balladur, bakket op af den britiske tory-premierminister John Major, og af »neo-gaullisten« Philippe Séguin under dennes berømte tale for Nationalforsamlingen imod Maastricht-traktaten i 1992, og bliver nu solgt som et alternativ til »enhedsvalutaen«.

I praksis ville et sådant system blive meget vanskeligt at administrere, især for vore landmænd og producenter, som Emmanuel Macron påpegede under Tv-debatten den 4. maj.

Det ville forvise den nye franske frank til den bedrøvelige status af en blot og bar »lokal valuta«. Selv, hvis kurserne (blandt EU-valutaer) kunne tilpasses med fastsatte mellemrum, for eksempel hver 6. måned, så ville den angivelige genrejsning af national suverænitet i realiteten være illusorisk.

I virkeligheden ville værdien af nationale valutaer i dette kurssystem med en »fælles eurovaluta« stadig blive styret og dikteret af den samme Europæiske Centralbank som i dag, dvs., en total, monetaristisk institution, der grundlæggende set står til tjeneste for de private banker.

Med en sådan »fælles eurovaluta« vier finansoligarkiet sig selv til at være et nyt instrument, der gør det muligt for, at

alting kan forandres med det formål at sikre, at intet i virkeligheden forandres.

Det, jeg argumenterer for, er et totalt anderledes begreb om en »fælles valuta«: En tilbagevenden til en »regnskabs-euroenhed«, i lighed med den Europæiske Valutaenhed (ECU), der blev brugt mellem 1979 og 1999. Lige som dengang vil det hovedsageligt være de europæiske institutioner – der i dag totalt må genopbygges på nye fundamenter – og nationalbanker, der ville beregne og afgøre deres mellemværender indbyrdes ved brug af ECU'en uden, at denne nogen sinde ville erstatte nationale valutaer i international handel.

Med min politik ville nationalstater genvinde deres monetære suverænitet med det formål at udstede statskredit i deres egen, nationale valuta, og som har til hensigt at tjene menneske og natur, samtidig med, at de indbyrdes koordinerer ved hjælp deres regnskabsenhed, for at forsvare værdien af deres valutaer over for udenlandske valutaer, som aftalt inden for dette system.

Derudover indgår Frankrig i »aftaler om begrænsninger af suverænitet, der kræves for organisering og forsvar af fred«, som det fastsættes i fortalen til vores Forfatning, især mht. virkeliggørelsen af store projekter på europæisk skala og videre endnu, og som udstyres gennem udstedelse af statskredit i hver stat, koordineret med vore partners udstedelse af kredit.

Vladimir Putin i interview

til Le Figaro: 'Hold op med at opfinde en russisk trussel'

Paris, 31. maj, 2017 (*Nouvelle Solidarité*) – To dage efter sit møde i Paris med Emmanuel Macron, gav Vladimir Putin et langt interview til *Le Figaro*, der blev udgivet i dag, med en hovedoverskrift på avisens forside, »Hold op med at opfinde russiske trusler«.

Putin gennemgår alle de spørgsmål, der blev dækket under hans tête-à-tête med Macron, og han giver sit synspunkt på hvert af dem. Af særlig interesse var Putins svar på, om mistilliden med Macron var blevet overvundet:

»Jeg kan sige, at den nye præsident for den Franske Republik har sit eget syn på tingene på det internationale område. Generelt set er det et meget pragmatisk syn. Og vi har helt sikkert samstemmende punkter, der gør det muligt for os at arbejde sammen.«

På det første spørgsmål om den særlige anledning til Putins besøg – 300-året for tsar Peter den Stores besøg i Frankrig – var Putins svar, at Rusland var helt integreret med fransk historie og den europæiske skæbne, længe før Peter den Store.

»Rusland og Frankrig har en meget længere historie og langt dybere rødder ... Faktisk kom den yngste datter af Jaroslav den Vise, Anna, en af Ruslands store prinsesser, i det 11. århundrede for at blive gift med Kong Henri I af Frankrig. Hun hed faktisk Anna af Rus, Dronning af Frankrig. Hendes søn Philip I af Frankrig grundlagde to royale, europæiske huse, Valois og Bourbon, og sidstnævnte sidder endnu i dag i Spanien.«

Med hensyn til Peter den Store havde Putin følgende at sige:

»Peter den Store var frem for alt en reformator, en mand, der ikke alene gennemførte de bedste og mest up-to-date praksisser, men var også uden for enhver tvivl en patriot, der kæmpede for at sikre den plads i internationale anliggender, som Rusland fortjente. Men han var frem for alt forpligtet over for at reformere sit land, gøre det moderne, robust og fremadskuende. Han lykkedes med mange, hvis ikke alle, af sine foretagender. Han fokuserede på forskning, uddannelse, kultur, militære anliggender og statsmandsskab og efterlod en enorm arv, som Rusland har beroet på frem til i dag, for slet ikke at tale om, at han grundlagde min hjemby, Skt. Petersborg, som i mange år var Ruslands hovedstad.«

En løsning på Ukraine-krisen

Den russiske præsident forklarede situationen i Ukraine i nogen dybde:

»Fremskridt i løsningen af alle konflikter, inklusive konflikten i det sydøstlige Ukraine, kan først og fremmest opnås af parterne i konflikten selv. Denne konflikt er intern – primært en ukrainsk konflikt. Den opstod efter en forfatningsstridig, voldelig magtovertagelse i Kiev i 2014. Dette er kilden til alle problemerne. Det vigtigste at gøre er at finde styrken til at forhandle med alle konfliktens parter, og frem for alt er jeg overbevist om, at, som man siger, bolden ligger hos de officielle Kiev-myndigheder. De må først og fremmest sørge for at implementere Minsk-aftalerne.

Le Figaro: Kan Rusland fremlægge et initiativ, der kan frembringe fred?

Putin: Vi mener, at hovedbetingelsen er at trække de væbnede styrker tilbage fra kontaktlinjen. Dette er det første, der må gøres. Tilbagetrækningen er blevet fuldført i to områder, men dette mål er ikke nået i det tredje område. De ukrainske myndigheder siger, det ikke kan gøres pga. skyderiet dér. Men

skyderier vil ikke ophøre, med mindre tropper og tunge våben trækkes tilbage ... Det andet mål i den politiske sfære er, omsider i praksis at gennemføre loven om disse regioners særlige status, som det Ukrainske Parlament har vedtaget. Loven er blevet vedtaget, men er ikke sat i kraft.

Loven om amnesti er blevet vedtaget, men præsident Porosjenko har ikke underskrevet den. Minsk-aftalerne fastsætter den sociale og økonomiske rehabilitering i de selvproklamerede republikker [Donetsk og Luhansk]. I stedet for at gøre dette, har Kiev indført blokade af disse territorier. Blokaden blev indledt af de radikale elementer, der blokerede jernbanelinjerne. I begyndelsen fordømte den ukrainske præsident deres handlinger og sagde, han ville genoprette orden. Det lykkedes ham imidlertid ikke. I stedet for at fortsætte sin indsats, sluttede han sig officielt til blokaden og udstedte en eksekutiv ordre med dette formål. Kan vi tale om forandringer til det bedre i denne situation? Vi har hidtil desværre ikke set nogen.«

Om Syrien

Le Figaro: »... Hvad mener De er de væsentligste løsninger for, at Syrien kan gå ud af denne langvarige krig?

Putin: Jeg vil gerne først og fremmest nævne Tyrkiets og Irans konstruktive fremgangsmåde og, naturligvis, den syriske regering, der, sammen med Rusland, er lykkedes med at opnå en våbenstilstand. Denne ville ikke have været mulig uden den såkaldte syriske væbnede opposition. Det var det første og meget vigtige skridt mod fred.

Et andet skridt, der ikke er mindre vigtigt, er aftalen om at oprette de såkaldte deeskaleringszoner. Der er i øjeblikket fire sådanne zoner. Vi mener, dette er en ekstremt vigtig milepæl på vej til fred, hvis jeg kan udtrykke det sådan, fordi det er umuligt at tale om en politisk løsning uden at

standse blodsudgydelsen. Efter min mening står vi nu over for en anden opgave, som er teknisk og, vil jeg sige, teknologisk komplementerende skabelsen af disse deeskaleringszoner, hvor man aftaler deres grænser, og hvordan regeringsorganisationer vil fungere dér, såvel som, hvordan disse deeskaleringszoner vil kommunikere med verden udenfor.

I øvrigt nævnt præsident Macron dette, da han talte om humanitære nødhjælpskonvojer. Jeg mener, den franske præsident generelt har ret, og dette er et af de kontaktpunkter, hvor vi kan samarbejde med vore franske kolleger. Når deeskaleringszonerne først er formaliseret, håber jeg, at i det mindste nogle elementer af samarbejde vil begynde mellem regeringen og de folk, der vil kontrollere deeskaleringszonerne.

Jeg håber virkelig (og det, jeg nu vil sige, er meget vigtigt), at disse zoner ikke bliver til en prototype for den fremtidige, territoriale opdeling af Syrien. Tværtimod forventer jeg, at disse deeskaleringszoner, hvis der etableres fred, og de folk, der vil kontrollere dem, vil samarbejde med de officielle, syriske myndigheder. Det er sådan, et miljø for grundlæggende interaktion og samarbejde kan og må bygges. Næste skridt er en ren politisk forsoning og, hvis muligt, udviklingen af forfatningsmæssige love, en forfatning og afholdelse af valg.

Le Figaro: Rusland og de andre parter er jo uenige om det syriske spørgsmål mht. primært, skæbnen for Bashar al-Assad, som de vestlige lande har anklaget for at bruge kemiske våben mod sit eget folk. Hr. præsident, kan De se Syriens politiske fremtid uden Bashar al-Assad?

Putin: Jeg mener ikke, jeg har ret til at afgøre Syriens politiske fremtid, med eller uden al-Assad. Dette skal syrerne selv bestemme. Ingen har ret til at kræve de rettigheder, der tilhører et andet lands folk. Det er det første, jeg ville sige. Har De et tillægsspørgsmål?

Le Figaro: Ja. De siger, dette ikke er Deres afgørelse. Men dette betyder ikke, at Syriens fremtid er mulig uden al-Assad, vel?

Putin: Som jeg har sagt, så skal det syriske folk afgøre dette spørgsmål. De har nævnt beskyldninger om den syriske regerings brug af kemiske våben. Da angrebet skete, opfordrede vi vore amerikanske partnere – og alle andre, der mener, dette haster – til at sende inspektører til flybasen, ud fra hvilken de fly, der kastede kemiske bomber, angiveligt skulle være fløjet. Hvis kemiske våben blev brugt af præsident al-Assads officielle afdelinger, ville moderne udstyr til verifikation helt sikkert finde spor af det på flybasen. Det er helt sikkert. Disse spor ville blive fundet i flyene og på flybasen. Men alle nægtede at gennemføre en sådan inspektion.

Vi foreslog også at sende inspektører til stedet for det angivelige kemiske angreb. Men det nægtede de også og hævdede, det var farligt. Hvorfor er dette farligt, hvis angrebet blev udført i et område, hvor fredelige civile bor, og den sunde del af den væbnede opposition er deployeret? Efter min mening kom man udelukkende med disse beskyldninger med det ene formål at retfærdiggøre brugen af yderligere forholdsregler, inklusive militære forholdsregler, imod al-Assad. Det er det hele. Der er ingen beviser for, at al-Assad har brugt kemiske våben. Vi er fuldt ud overbeviste om, at dette er en provokation. Præsident al-Assad brugte ikke kemiske våben.«

(Video af hele Le Figaros interview med Vladimir Putin, fransk: <https://www.youtube.com/watch?v=HvDC0lVLgks>)

(Komplet engelsk oversættelse findes på den Russiske Ambassade i Londons hjemmeside, <https://rusemb.org.uk/fnapr/6109>.)

Kinas ambassadør til Tyskland forklarer potentiale for kinesisk-tysk samarbejde

Torsdag, 1. juni, 2017 – Aftenen før et forum for tyske erhvervsfolk i Berlin i dag, hvor også premierminister Li Keqiang og den tyske kansler, Angela Merkel, deltog, sagde Kinas ambassadør til Tyskland, Shi Mingde, til kinesiske medier, at »de to nationers varefremstillingsindustrier er særdeles komplementære. Kina er et stort vareproduktionsland, alt imens Tyskland er et stærkt ditto. En ny runde med industriel revolution tager fart og vinder momentum ... hvilket har bragt en mulighed uden fortilfælde for strategisk samarbejde«.

Shi sagde, at der er 8000 tyske selskaber, der opererer i Kina, med et totalt investeringsvolumen på mere end €60 mia. (\$67mia.), mens henved 2000 kinesiske foretagender opererer i Tyskland. Disse selskaber bliver en væsentlig styrke i promoveringen af samarbejde, sagde han. To stærke nationer, der går sammen, vil få en effekt langt ud over deres grænser, sagde Shi.

Han nævnte potentialet for byggeri i alle lande under Bælt & Vej-initiativet. Dette refererer til det Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der tilsigter at øge forbindelserne mellem Asien, Europa og andre områder. Han nævnte også muligheden for globale standarder for intelligent varefremstilling. Forummet under Lis besøg forventes at skabe nye, innovative måder at samarbejde på, i felter såsom smart-varefremstilling, elektriske transportmidler og innovation, der kommer fra unge mennesker.

Hubertus Troska, et medlem af Daimler AG's bestyrelse, med Kina som ansvarsområde, sagde, at trenden med forbundethed

(konnektivitet), selvkørende fartøjer, 'sharing' og elektrisk mobilitet er i færd med at revolutionere bilindustrien, »måske intetsteds hurtigere end i Kina«. I et nedskrevet interview med *China Daily* sagde Troska, »På linje med Kinas økonomiske udviklingsplan vil vi møde både muligheder og udfordringer frontalt med yderligere innovationer og opgraderet varefremstilling«.

Foto: Kinas ambassadør til Tyskland, Shi Mingde, giver her interview til Xinhua på Kinas ambassade i Berlin, Tysklands hovedstad, 29. maj, 2017. Kina og Tyskland kan gå frem med opgradering af deres eksisterende samarbejde under de nye, internationale betingelser, sagde Shi i interviewet. (Xinhua/Shan Yuqi)

EIR for bankopdeling i større artikel, der fordømmer risiciene i Nordea Bank

31. maj, 2017 – Den svenske Nordea Bank overvejer at flytte sit hovedkvarter og registrering fra Sverige til enten Helsinki eller København. Nordea protesterer imod en stigning i bankens betalinger til bankafviklingsfonden, der skal dække bankers omstrukturering i en krise. Den svenske regering ønsker, at bankerne skal øge deres betalinger til denne fond for at gardere finanssystemet, men Nordea Bank søger lempeligere betingelser andetsteds.

I en lang artikel den 29. maj i en webbaseret finansavis, *Realtid.se*, diskuterer EIR's Ulf Sandmark og iværksætter og

forfatter Mats Lonnerblad bankopdeling. Sandmark tog spørgsmålet om Nordeas gigantiske derivat-forretninger op. Overskriften på artiklen anklager Nordea Bank for at »overføre gigantiske finansielle risici til den svenske befolkning«. Sammenlignet med de risici, som Nordeas derivathandel påfører det svenske samfund, er de forpligtelser, som staten påfører Nordea, mikroskopiske, siger han.

Artiklen bringer for første gang til den svenske offentlighed de italienske argumenter mod farerne ved derivaterne og de iboende farer i den kendsgerning, at fastlæggelsen af deres værdi overlades til banken selv, især mht. niveau-3-derivater. Medlem af EU-parlamentet Marco Zanni (fra Italien), såvel som også de italienske medier, har sat fokus på dette.

Artiklen slutter med bankopdeling – Glass-Steagall – som den foretrukne metode til gardering af banker og stater imod den overhængende bankkrise. Under Glass-Steagall er investeringsbankvirksomhed, til forskel fra kommerciel bankvirksomhed, ikke forsikret af staten. Ved at reducere risici i bankerne på denne måde, er der ikke behov for bankafviklingsfonden, og Nordea kunne blive i Sverige. <http://www.realtid.se/debatt/nordea-overlater-gigantiska-finansiella-risker-pa-svenska-folket>

Foto: Nordeas hovedkontor i Stockholm.

**'Fremtiden fødes i dag:
Integration og infrastruktur'**

til at løfte verden op

Leder fra LaRouche PAC, 30. maj, 2017 – 1.-3. juni træder Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) sammen, under værtskab af den russiske præsident Vladimir Putin, der for to uger siden var æresgæst på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde (BVF) i Beijing, og som netop i går i Paris førte strategiske forhandlinger med præsident Emmanuel Macron. I går gav TASS en forhåndsvisning af mødet i Skt. Petersborg, under titlen, »Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastrukturprojekter i Eurasien«. Den rapporterer om den kendsgerning, at en opbygning af nationer nu er ved at komme sammen – EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisationen) og Bælt & Vej-initiativ (BVI), plus tre nationer i BRIKS – for at fremme storstilede projekter, der udføres ud fra et »globalt standpunkt«, til alles fordel. Der sættes fokus på specifikke projekter, såsom Vostochny Cosmodrome (Kosmodrom Øst), som Japan er interesseret i at deltage i; og den »Østlige Polygon« – det fjernøstlige program for forbundethed – konnektivitet – som involverer den Transsibiriske Jernbane, Baikal-Amur Hovedlinjen, regionale grænseovergange og havne.

Mødet i Skt. Petersborg er nu den optimistiske »nye norm« i Eurasien, ledet af Kina og Rusland; og billedet er ved at blive fyldt ud for andre dele af verden. I Afrika finder den storstilede åbning af Nairobi-Mombasa-jernbanen sted, hvis 480 km ses som den første strækning i den fremtidige, østafrikanske, længdegående jernbanekorridor. »At forbinde nationer og give mennesker fremgang«, lyder mottoet på den nye, kenyanske linjes lokomotiver.

Uvidende om denne kendsgerning om denne globale omgruppering for udvikling – eller værre endnu, med had til den – er de politiske kræfter, der er sat i gang imod dens succes, og som for størstedelens vedkommende kommer fra den depraverede, britiske imperieflok. Der er et grelt misforhold mellem

virkeligheden og så atlanticisternes forslag. Fra Europa kommer der fortsatte angreb mod præsident Trump og mod de amerikanske vælgere, der indsatte ham i embedet, og mod Trumps modstand mod 'grønt' folkemord og NATO-geopolitik. Mandag fortsatte kansler Angela Merkel i Berlin de bebrejdelser imod USA, som hun havde udtalt efter sidste uges G7-møde. I en tale på en konference for bæredygtig udvikling sagde hun, at hun fortsat er en »overbevist atlanticist«, og at man ikke kan stole på USA; »vi europæere må virkelig tage skæbnen i egne hænder«, især mht. klimapolitik. I dag krævede hun, at Europa er »pro-aktiv i internationale anliggender«. Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel angreb Trumps »snæversynede« politikker, der har »svækket« Vesten og EU-interesser.

Her til morgen svarede Trump igen i et tweet, men sammenhængen går langt videre end til øje for øje. På spil står præsidentskabets eksistens, USA's integritet som nation, og om USA – meget snart – vil stille sig på linje med det nye paradigme, med Verdenslandbroen/Ny Silkevej. Faren og bestikkeligheden ved angrebene på Trump fremgår af en artikel i *Spiegel Online* fra 20. maj, »Tiden er inde til at komme af med Donald Trump«. Med en hysterisk tirade imod Trump (ingen moral, ingen mål, ingen strategi, ingen hjerne, osv.), gennemgår artiklen, hvordan man kan afsætte ham, med reference til det uhyggelige »Game of Thrones«. Artiklen opfordrer medierne til at »fortsætte med at sige det, som det er: Trump må fjernes fra Det Hvide Hus. Hurtigt. Han er til fare for verden«. Oversat betyder det, at man erkender, at et partnerskab mellem USA, Rusland og Kina er en dødbringende trussel mod Det britiske Imperium.

Sandheden er, at mennesker kan formås til at tænke og overvinde disse beskidte operationer, uanset, hvor uophørlige og farlige, de måtte være. Vi har meget specialarbejde at udføre. En stor udfordring er sammenbruddet og nødsituationen i New York Citys transportsystem. Knap seks uger fra i dag truer massivt kaos, når nogle af toglinjerne mellem Manhattan

og Long Island og New Jersey indskrænkes pga. hastereparationer. Dette sker i sammenhæng med, at hele metropolregionens infrastrukturbase er affældig. LaRouche Manhattan Projekt går frem på basis af en overordnet plan, sammenhæng og frem for alt et krav om national handling for en tilslutning til den globale omgruppering for en Ny Silkevej.

Diane Sare fra LaRouche PAC Politiske Komite har en artikel i det næste nummer af *EIR* (2. juni), der slutter således:

»New York City og de dermed sammenhængende områder har en høj tæthed af kapable mennesker, hvis der fandtes et forceret program for at uddanne dem. Det er de spørgsmål, som USA's befolkning omgående må overveje, og ikke, om Jared Kushner havde et møde med den russiske ambassadør (hvilket under alle omstændigheder sikkert ville have været en god idé).

LaRouches Fire Love angiver det nødvendige, forcerede programs medvirkende faktorer. Vi må nu samle en komite af eksperter, der kan udfylde detaljerne, og hermed transformere den måde, New Yorkere tænker på, mht. den aktuelle katastrofe. Husk, at, på kinesisk, er symbolet for krise og muligheder det samme.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta indviede i dag, den 31. maj, officielt den 472 km lange jernbanestrækning med standardspor mellem havnebyen Mombasa ved det Indiske Ocean og Nairobi, hvor han kørte med Madaraka Expressens første, regulære afgang. (foto: www.railwaygazette.com)

POLITISK ORIENTERING 31. maj,

2017.

**Trump skaber ravage i G7 –
Vil han lade USA gå med i et
strategisk
partnerskab med Kina og
Rusland?
Se også 2. del her.**

Med formand Tom Gillesberg:

Video 2. del:

»Velkommen til disse ufatteligt spændende tider, hvor verden i den grad flytter sig, og hvor centrum for den historiske proces i den grad er flyttet over til Kina. I betragtning af, at der er 1,4 mia. kinesere og den tusindårige, gamle kultur, man har dér, er det egentlig ikke så mærkeligt, fordi der er et fundament, specielt også med hele den konfucianske kultur, som midlertidigt, igennem et stykke tid, blev holdt nede pga., at udefra kommende, kolonialistiske kræfter kunne manipulere kineserne til at ødelægge sig selv, grundlæggende set – det var briterne meget gode til. Men, nu har Kina fundet sig selv, og dermed er Kina i gang med at indtage sin naturlige plads på verdensscenen. Det var, hvad vi så med dette verdenshistoriske topmøde, som fandt sted den 14.-15. maj, det såkaldte Bælt & Vej Forum, i Beijing, hvor 29 stats- og regeringschefer og 130 lande, 50 internationale organisationer med FN's generalsekretær i spidsen, og omkring 1500 delegerede, diskuterede, hvordan – hvor går vi nu hen i næste fase af dette gigantiske projekt, Kina har sat i gang, som allerede nu, i de projekter, man er blevet enige om, er 30 gange større

end Marshallplanen i sin tid var det ... «

Lyd:

Hvordan IMF 'redder' Ukraine fra Rusland

27. maj, 2017 – En IMF-mission til Ukraine for at fremskaffe oplysninger er sluttet med en presseerklæring den 26. maj, som blev udstedt af IMF's chef for missionen i Ukraine, Ron van Rooden, og som sagde, at Ukraine ikke ville få sin næste, femte udbetaling af et lån, før lovgiverne vedtog de reformtiltag for pensioner og land, som IMF har krævet. Dette indebærer salg af offentligt ejede landområder og en hævelse af pensionsalderen.

Sputnik rapporterer, at van Rooden tilbragte 10 dage i landet, hvor han havde det, som presseerklæringen kaldte »konstruktive diskussioner med myndighederne om reformer, nødvendige for at forbedre produktiviteten, tiltrække investeringer og fortsat styrke de offentlige finanser.«

Før IMF-missionen begyndte, skriver Sputnik, insisterede vicepremierminister Pavlo Rozenko gentagne gange på, at Kiev ville fastholde sit standpunkt, og at pensionsalderen må forblive uændret. »Politikeren har klaget over, at, hvis pensionsalderen blev hævet, som IMF foreslår, ville mange ukrainere simpelt hen ikke leve længe nok til at modtage deres pension«, rapporterer Sputnik. »I de godt tre år, der er gået efter Maidan-kuppet, er pensionerne faldet betragteligt i forhold til leveomkostningerne, med et gennemsnit, der ligger på \$75 dollars, hvilket i mange dele af landet ikke engang rækker til at betale for de himmelstormende udgifter til

forsyningsselskaberne (endnu en forholdsregel, som IMF insisterede på under sit 'nøjsomhedsprogram').«

Pensionsalderen i Ukraine er 60 for mænd og 57 for kvinder, 2015. Den gennemsnitlige levealder iflg. WHO 2015, 76,1 for kvinder og 66,3 for mænd.

Foto: En ukrainsk pensionist, ramt af 'nøjsomhedspolitikken', et krav fra IMF.

En åbenhjertig og åben dialog begyndte mellem Emmanuel Macron og Vladimir Putin

29. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin ankom i Frankrig i dag, på invitation fra præsident Emmanuel Macron, til en tête-à-tête, der blev til en mere end to timer lang drøftelse, som dækkede alle dagens afgørende spørgsmål. Mødet kom i stand i forbindelse med en mindehøjtidelighed i anledning af, at det er 300 år siden, tsar Peter den Store besøgte Frankrig i 1717.

Det to timer lange **møde mellem Putin og Macron** begyndte kl. 14 og fortsatte over frokosten. En kort pressekonference fulgte, med en kort periode til spørgsmål-og-svar. Dernæst besøgte de to præsidenter udstillingen i Versailles' Grand Trianon, der viser en stor udstilling af historiske dokumenter og

arkivmateriale fra det royale besøg i 1717, som varede i flere uger.

Det mest håndgribelige fremskridt synes på dette tidspunkt at have været beslutningen om at nedsætte en studiegruppe, der skal udarbejde, hvordan der kan blive større samarbejde mellem de to lande, om kampen mod terrorisme, og især mod Daesh/ISIS i Syrien. Macron sagde til Putin, at han ønskede at gå længere end til Frankrigs nuværende bidrag til denne kamp, i sammenhæng med den internationale koalition, der bekæmper ISIS i Mellemøsten, for at forstærke Frankrigs samarbejde med Rusland.

Begivenheden med mødet i Versailles-paladset – for mange af eliten, et symbol på fransk storhed – videreformidlede i sig selv et budskab om, at den fransk-russiske relation er mangeårig og vigtig for værtslandet. Ud over de internationale krisepunkter, som dominerede drøftelserne, sagde Macron, at han ønsker at styrke bilateralt samarbejde inden for områderne kultur, videnskab og industri.

Dette står i skarp kontrast til tidligere franske præsident François Hollande. I oktober 2016 trak Hollande faktisk en invitation til Putin tilbage, hvor denne skulle have deltaget i indvielsen i Paris af et nyt, stort ortodoks-religiøst og kulturelt center, bygget af Rusland, og som begge statsoverhoveder skulle have indviet. Da Hollande i stedet kun tilbød et arbejds møde om Syrien, afviste Putin denne ringeagt og aflyste sit besøg. I modsætning hertil besluttede Macron at invitere Putin til en meget speciel ceremoni, ladet med betydning, og gjorde således Putin til det første statsoverhoved, der besøgte Frankrig efter Macrons tiltrædelse som præsident.

Når vi forsøger at afgøre, hvad Macron vil gøre, er det her vigtigt at bemærke, at han under sin valgkamp erklærede, at hans udenrigspolitik ville blive »de Gaulles-Mitterrandistisk«. Det er ikke en beskrivelse, som denne nyhedstjeneste ville

bruge, men dermed mener Macron et uafhængigt Frankrig, der kan forhandle med alle lande og ikke underkaste sig nogen af dem. Udtrykket blev opfundet af henved 20 tidligere udenrigsministre og højplacerede diplomater, der under præsidentvalgkampen udgav et hæfte, som krævede en tilbagevenden til en uafhængig, fransk udenrigspolitik.

De konkrete resultater af Macron-Putin-topmødet ligger på linje med det, som den fransk-russiske analytiker og økonom, Jacques Sapir, beskrev i en artikel, der blev udlagt i dag i Sputnik, og en lignende artikel i RT, som værende en nulstilling – en ny begyndelse – for de fransk-russiske relationer. Ud over lavpunktet for disse relationer under Hollande, blev de yderligere anstrengt under præsidentvalgkampen af en skummel atmosfære af anklager og rygter, der blev udbredt i medierne. Rusland blev beskyldt for indblanding i valget; Macron blev beskyldt for at have hemmelige bankkonti, at være homoseksuel, osv.

Det ville være vanskeligt for nogen af siderne at forsøge at tage meget store skridt ved dette første møde, fordi deres egne valgkredse derhjemme måske ikke hurtigt ville følge trop. Men der kan skabes fremskridt på pragmatisk vis omkring forskellige spørgsmål, såsom Ukraine og Syrien.

Foto: Den franske præsident Emmanuel Macron giver hånd til den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) under dennes besøg til Frankrig, som det første, udenlandske statsoverhoved, siden Macrons tiltrædelse – på Versailles-slottet til forhandlinger, før de fortsatte til åbningen af en udstilling, der markerer 300 års diplomatiske bånd mellem de to lande. 29. maj, 2017.

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling, der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af billioner af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel, fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentagende leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og**

verdens – omgående redning).

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale, politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse beskidte operationer på afgørende vis kan begravnes, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

Den nye dør åbner sig for menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, den 14.-15. maj i Beijing, og hvori Helga Zepp-LaRouche deltog, efterfulgtes af præsident Trumps rundrejse til fire nationer, med anti-terrorisme og fred i Mellemøsten som dagsorden, og dernæst af NATO- og G7-topmøderne, hvor præsident Trump afviste både Rusland som fjendebillede og svindelens med menneskeskabt, global opvarmning.

I morgen, mandag, finder der et topmøde sted mellem præsidenterne Vladimir Putin fra Rusland og Emmanuel Macron fra Frankrig, et topmøde, der pludselig blev fremrykket mere end en måned. Den nyvalgte præsident Macron har ageret, som Lyndon LaRouches ven og tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade havde adviseret om, at han ville, ved at flytte koordinering med Vladimir Putin til toppen af sin dagsorden. Det kan der komme flere overraskelser ud af.

Dernæst vil et ekstraordinært årligt møde i Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) begynde kommende torsdag, den 1. juni, som vi rapporterer mere om nedenfor. Blot dagsordenen (der i sig selv er på 63 sider) for dette forum udtrykker den nye ånd fra den Nye Silkevej og fra amerikanernes afvisning af britiske imperiediktater, med deres valg af Donald Trump. Det er tilstrækkeligt lige nu at nævne blot et enkelt panel af de sandsynligvis flere end 100 paneler. Det bærer titlen: »Fremtiden, der fødes i dag: Integrations- og Infrastrukturprojekt i Eurasien«. Det vil faktisk blot være ét af flere Skt. Petersborg-paneler om netop dette emne. Blandt paneldeltagerne finder vi Lyndon LaRouches gamle ven, Vladimir Yakunin, formand for den overordnede bestyrelse for Instituttet for Forskning af Dialog mellem Kulturer, og som vil være en fremtrædende deltager under hele Skt. Petersborg Forum.

Dernæst vil Gruppen af 20 afholde topmøde den 7.-8. juli i Hamborg, under hvilket – med mindre det rykkes frem – præsidenterne Trump og Putin vil holde deres første, personlige møde. Den kinesiske præsident Xi Jinping skal besøge Rusland i begyndelsen af juli måned, til sit andet topmøde i år med præsident Putin. Herefter følger BRIKS-topmødet den 3.-5. september i Xiamen, i Kinas Fujian-provins.

De stats- og regeringsoverhoveder, der deltager i SPIEF med præsident Putin i denne uge, bliver den indiske premierminister Narendra Modi, den japanske premierminister Shinzo Abe, den østrigske kansler Christian Kern og den

moldoviske præsident Igor Dodon. Der bliver paneler om samarbejde inden for BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og inden for Samfundet af Uafhængige Stater. Og om EAEU-samarbejde med Europa, med Shanghai Samarbejdsorganisationen og med Central- og Sydamerika. Om russisk samarbejde med Frankrig, Italien, Sverige, Schweiz, Serbien, Indien, Japan, USA og Afrika, og flere paneler om russisk samarbejde med Tyskland, især om gennembrud i metoder til varefremstilling. Der bliver paneler om rumteknologi og atomkraft, og adskillige paneler om forbedret sundhedspleje, inklusive om, hvordan lægevidenskaben kommer ud over antibiotika i betragtning af spredningen af antibiotikaresistente bakterier – på høje tid, at dette diskuteres seriøst. Der bliver adskillige paneler om byggeri af byer og urban infrastruktur – præcis det, vi er begyndt at diskutere omkring New York City.

Vi har nu muligheden for at virkeliggøre John F. Kennedys vision, Kennedy, der blev født for 100 år siden, den 29. maj, 1917. Hvis vi kæmper for det, kan vi sandsynligvis få det til at ske. I sin anden tale for FN's Generalforsamling den 30. september, 1963, foreslog John Kennedy, at USA og Sovjetunionen gik sammen om at sende en mand til Månen inden årtiets udgang.

»I et felt, hvor USA og Sovjetunionen har en særlig kapacitet – feltet for rumforskning – er der plads til nyt samarbejde om yderligere fælles indsats i fastlæggelse af lovene for rummet, og for udforskning af rummet. Blandt disse muligheder inkluderer jeg en fælles ekspedition til Månen. I rummet er der ingen suverænitets spørgsmål; gennem en resolution i denne Forsamling, har De forenede Nationers medlemmer afsværet ethvert krav på territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og FN's charter vil gælde. Hvorfor skulle derfor, menneskets første flyvning til Månen være et spørgsmål om konkurrence mellem nationer? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, som

forberedelse til sådanne ekspeditioner, blive involveret i en enorm fordobling af forskning, konstruktion og omkostninger? Mon ikke vi bør udforske, om det ikke skulle være muligt for vore to lande – ja, hele verdens – videnskabsfolk og astronauter at arbejde sammen om erobringen af rummet og, i dette årti, da en dag at sende til Månen, ikke repræsentanterne for en enkelt nation, men repræsentanterne for alle vore lande.«

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump rejste til Bruxelles, Belgien, onsdag aften for deres fjerde stop under deres udenlandsrejse. Præsident Trump mødtes med ledere fra hele verden, før NATO-topmødet i Bruxelles.

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI 2017: Skejsættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense

op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)